

تمرین روز جمعه پرسپولیس به روایت تصویر

علیرضا زینعلی

نگاه

جلال چراغیور

انتخابی با هزاران علامت سؤال

حذف تیم امید ایران از رقابت‌های مرحله گروهی انتخابی المپیک ۲۰۲۰ توکیو قابل پیش‌بینی بود. چرا باید از تیمی که برنامه مشخصی نداشت انتظار صعود به المپیک داشته باشیم؟ چندین بار در این باره کارشناسان کردیم اما هیچ توجیهی به آن نداشت. وقتی به این علم و تجربه در زمینه بازی‌های فوتبال بی‌توجهی می‌شود، طبیعی است که انتظاری بابت صعود به المپیک هم نداشته باشیم.

پایه‌های فوتبال یک کشور هزاران علامت سؤال دارد. من نمی‌خواهم حالا که حمید استیلی توانست با این تیم نتیجه بگیرد، همه چیز را گردن او بیندازم. اتفاقاً مشکلات زنجیره‌ای از مدیریت تا عوامل لجستیکی در کنار افراد فنی دست به

تیم بی تجربه، اشتباهات تکراری

حمید درخشان

درباره حذف تیم امید بحث زیاد است. معتمد خوبی از نظر بهره‌داشته‌ها و بازیکنان در سطح قابل‌قبولی بودند. کادر فنی از نرات خوبی تشکیل شده بود. حالا که تیم حذف شده شاید خیلی‌ها بگویند چرا حمید استیلی سرمربی این تیم است و اگر فرد دیگری بود، تیم به المپیک صعود می‌کرد. این صحبت‌ها برای زمانی بود که این مربی انتخاب شد. استیلی باید بعد از انتخابش به خوبی از سوی رسانه‌ها و کارشناسان حمایت می‌شد که البته تغییرات زیاد در کادرفنی تیم امید در یکی دو سال اخیر هم مزید بر علت شد که تغییرات زیادی در کادر بازیکنان این تیم هم به وجود

آید. چون هر مربی‌ای سلیقه خاص خود را دارد. از نظر من مشکل اصلی این تیم کمبود بازی‌های تدارکاتی و البته بازی نکردن با تیم‌های بزرگ قبل از این تورنمنت بود. بازیکنان ایران تجربه بین‌المللی زیادی نداشتند و فقط چند بازی در ماه‌های اخیر در سطح آسیا برگزار کردند که چیزی به آنها اضافه نکرد. بازیکنان با کیفیت به تیم ملی تدارکاتی صحبت می‌کنیم، باید به حرفی که

مهدی متاجاتی

حسرت نیم قرنی

حذف تیم امید ایران از مسابقات انتخابی المپیک به یک اتفاق تکراری و تلخ برای فوتبال ایران تبدیل شده است و حسرت نرفتن به بزرگ‌ترین و مهم‌ترین تورنمنت ورزشی جهان به نیم قرن رسید. مردم ایران آن تاکی تیم امید ناراحت هستند و آیا کسی هست که به این ناراحتی پاسخ دهد؟ مطمئن باشید برای هیچ فردی این ناراحتی اهمیت ندارد. نسه تنها کادر فنی بلکه افرادی که این کادر را برای تیم امید ایران انتخاب کردند باید توضیح دهند چرا نتوانستیم از گروه خود صعود کنیم. آیا مسئولان فدراسیون

طنزیم

هومن جعفری

فیفتی فیفتی

ما یک مقوله‌ای داریم به نام حق پخش! حق پخش یعنی اینکه تلویزیون یا نهاد پخش کننده یک مسابقه، یا سازمانی که مسابقات لیگ را برگزار می‌کند قرارداد می‌بندد و این حق پخش این مسابقات به آنها پولی پرداخت می‌کند. سود اصلی را در این میان باشگاه‌هایی می‌برند که در لیگ حضور دارند!

البته این برای کشورهای است که در آن آدم‌های ضعیف و ناکارآمد می‌توانند به مرعوب در رسانه‌ها برسند. کشور ما که سرشار از مدیران ارزشمند و مبتکر است قرارداد حق پخش نه بین تلویزیون یا فدراسیون بلکه با وزارت ورزش بسته می‌شود! ۷۰ درصد سود هم می‌رود داخل جیب تلویزیون! سسی درصد را هم می‌ریزند به حساب وزارت ورزش!

حالا اینکه وزارت ورزش اصلاً سر تیمداری است یا نه تیمداری را نمی‌دانیم اما اینکه آقایان نمی‌شنند با

کیش ومات

سیاه شروع می کند
و ۳ حرکت مات می کند

8	♔	♚	♛	♜	♞	♝	♞	
7	♙	♘	♗	♖	♕	♔	♓	
6	♙	♘	♗	♖	♕	♔	♓	
5	♙	♘	♗	♖	♕	♔	♓	
4	♙	♘	♗	♖	♕	♔	♓	
3	♙	♘	♗	♖	♕	♔	♓	
2	♙	♘	♗	♖	♕	♔	♓	
1	♙	♘	♗	♖	♕	♔	♓	
	A	B	C	D	E	F	G	H

سیاه ♜♞♝♞♙♘♗♖♕♔♓
سفید ♙♘♗♖♕♔♓♜♞♝♞♙♘♗♖♕♔♓

تیم امید با کدام توجیه به استیلی رسید؟

کلکسیون انتخاب‌های غلط

حرفه‌ای در بازار مربیگری ایران، استیلی به این سمت رسید؟ مهدی تاج حتی برای این آخرین دستاوردش در فوتبال ایران باشخی عجیبی با مارک ولیموس بست، نمی‌تواند پرونده تیم امید را باید برای همیشه بست. این شکست آخر نشان داد که طی چهل و چند سال هرگز برنامه‌ای برای موفقیت این تیم وجود نداشت. فوتبال ایران دنبال هیچ تصویری از آینده‌اش نیست و همین دیدگاه که خودش در طول مسابقات به اشتباهات ویرانگرشان بی می‌بردند.

تیم امید محصولی از اشتباهات و انتخاب‌های فدراسیون فوتبال هرگز باشخی نداده است و چه اندازه به این حلقه بی‌توجه است. مرتکب شد، تا امیاداً ذرای امید باقی بماند.

جز شکست‌ها و کارهای کوتاه‌مدت و بی‌نتیجه چیز دیگری در کارنامه‌اش ثبت نکرده بود. فدراسیونی که قرارداد گرفت و عجبیبی با مارک ولیموس بست، نمی‌تواند در انتخاب سرمربی تیم امید به مشکلات مالی اشاره کند و انتخاب یک سرمربی مثل استیلی را توجیه کند. استیلی نه تنها سرانجام حمید استیلی خود را روی تیمکت به سرمربی تبدیل کرد، همه می‌توانستیم صاحب سبک اروپایی بخورد.

۵۰ سال است که به المپیک نرفتم و باز هم همان اشتباهات را تکرار می‌کنیم. اگر واقعاً صعود به المپیک برای ورزش ایران مهم است، چرا برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری مناسبی برای تیم امید صورت نمی‌گیرد؟ همه نگاه‌ها به تیم ملی بزرگسالان است و وقتی چند ماه به انتخابی المپیک مانده، تازه یادمان می‌آید که چنین تیمی هم داریم. تجربه حضور در المپیک می‌تواند باعث رشد فوتبال ایران شود. شما تصور کنید بازیکنان جوان و کم‌تجربه این تیم در تیم ملی یک کشور تصمیم‌گیری کرد.

به‌طور حتم مقصر اول نرسیدن تیم امید به المپیک، فدراسیون فوتبال است که در این مدت تغییرات زیادی را در کادر فنی ایجاد کرد و حالا از آنها کوچکترین خبری نیست. اگر می‌خواهیم به المپیک صعود کنیم باید برنامه‌ریزی دقیق و اصولی داشته باشیم و از همین فردا برای المپیک بعدی استنارت بزنیم.

سرنجام آن امید واهی هم تمام شد. پرونده تیم ملی امید خیلی زود در رقابت‌های قهرمانی زیر ۲۳ سال آسیا بسته شد تا یک نسل دیگر از فوتبال‌بست‌های جوان و با استعداد ایرانی روی زمین به المپیک را از دست بدهند و به این ترتیب رکوردی ابدی و نشکسته برای فوتبال ایران باقی بماند. رکوردی که سال‌ها در دست نسل‌های مختلفی از بازیکنان ملی تیم دست به دست شد و سرنجام هم شکسته نشد تا بیش از ۴۰ سال مدیریت خاص فوتبال ایران نتواند هیچ تیمی را راهی المپیک کند.

سبک خاصی از مدیریت ورزشی که در این سال‌ها با مدیریت ویژه‌تری در فدراسیون فوتبال پیش از هر زمان دیگری آغاز و تبعاتش ما را نگران کرده است. از روزهای ملال‌آور فوتبال ایران را هر چه بگویم کم گفته‌ایم. سلسله‌ای از اتفاقات که انگار منتظر فرزانگان اولین بلوک دومینو بودند تا یکی یکی فرو بریزند و چهره واقعی فوتبال ایران بدیدار شود.

چهره برک شده فوتبال ایران دیگر آن زیبایی دروغین سال‌های قبل را هم ندارد و حالا باید با واقعیت موجود کنار آمد. چیزی که در زیر مباحثه‌ها و آسار و ارقام پنهان نمی‌شود و واقعیت بسیار بزرگتر از آنی است که بشود کم‌تاش کرد یا آن را نادیده گرفت.

سوالی که در اینجا مطرح است اما این است که آیا شکست و حذف تکراری امیدهای فوتبال ایران ایسا آخرین میراث مدیریت ورشکسته ورزشی در فوتبال ایران است؟ آیا با بردفتن این شکست که بار بیشترش روی دوش مدیریت هیأتی و کتراتی فوتبال ایران است می‌توان امیدوار بود که پرونده این دست اتفاقات در فوتبال ایران بسته شود؟ پاسخ این سوال البته برای خیلی‌ها از همین الان مشخص است.

آنهاهی که امید به بهبود وضعیت مدیریتی فوتبال در ایران دارند نمی‌کنند در همیشه بر همین پاشنه برای فوتبال ایران می‌گردند. تفاوت کلاس بازی‌های تیم ملی با رقبایش در این رقابت‌ها به خوبی نشان داد که ما کجای فوتبال آسیا ایستاده‌ایم. ما در همه این سال‌ها تنها روی دوش استعدادهای فوتبالی‌مان حرکت کرده‌ایم و از نظر ساختاری هیچ پیشرفتی نداشته‌ایم. زور استعدادهای فوتبالی و حرفه‌ها هم تنها تا جایی شما را پیش می‌برد و نه می‌تواند دائمی باشد و نه می‌تواند موفقیتی بزرگ را برای شما حاصل کند. این چنین می‌شود که ما در این سال‌های بی‌بیمه که کره جنوبی یا ژاپن در یک سطح و یک کلاس فوتبالی ظاهر می‌شوند اما ما با چشم‌های نگران منتظر همراه شدن بخت و اقبال برای تیممان هستیم.

پیش‌تر هم نوشتیم که تیم امید تیمی از خیلی باختر در این رقابت‌ها بود. تیمی که پیشی قبل‌ترها وقتی در جریان انتخاب سرمربی افتاد و آن بازی‌های پشت‌بازی همیشگی فوتبال با رخ داد شناس حضور در المپیک را از دست داده بود. این مسأله البته برای همه واضح بود و پیش از این بود که همه وضعیت اسفبار تیم امید را می‌دیدند غیر از مسئولان تیم امید. تیمی که متلی خیلی از رویدادهای دیگر فوتبال ایران بازبچه تمامیت‌خواهی مدیران شد.

ایران ورزشی
www.Iran-varzeshi.com
روزنامه ورزشی صبح ایران | صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی | مدیر مسئول: علی عالی
تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۴۱۱۳۰ | فایبر: ۰۲۱-۸۸۵۴۱۱۳۰ | ایمیل: info@Iran-Varzeshi.com | نشانی: تهران، خیابان فرخسهر، شماره ۲۰۸ | صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۳۸۸ | چاپ: ایرانیان | مجله: ورزشی
سال بیست و سوم آشنیه ۲۸ دی ۱۳۹۸ | ۲۲ جمادی الاول ۱۴۴۱ | 18 Jan 2020 | شماره ۶۲۹۹

@iranvarzeshii

ناصر قرآکزاد

گفت و گوی روز

قاسمیور: جدا از تمرین، مارادونا روزی ۲۰ ضربه کاشته می‌زده

با این تدارکات نباید انتظار المپیک را داشت
۲۰ درصد مقصر بود چون تدارکات و بودجه و اردوی خوبی برای تیم امید مهیا نداشتیم، مهم‌تر اینکه زمان لازم را برای ساختن تیمی قوی در نظر گرفتیم و در کمترین زمان می‌خواستیم بهترین نتیجه را بگیریم که این

امیر امکان‌پذیر نبود.

امیر امکان‌پذیر نبود. اما بازیکنان ما در بازی مقابل چین فرصت‌های گل متعددی را از دست دادند که بسا گل کردن چند فرصت از آن موقعیت‌های متوالی شرایط به گونه دیگری تغییر می‌کرد!

بهاهمانگی زیادی در تیم امید وجود داشت و ما متأسفانه فرصت‌های زیادی را از دست دادیم اما به کارگیری از بازیکنان نکته مهم دیگری بود که ما نتوانستیم از آنها خوب استفاده کنیم مثلاً ما دیدیم که مهدی قلندی در تیم باشگاهی‌اش آمار خوبی به لحاظ گلزنی و گلسازی دارد اما این بازیکن در تیم امید موفق نبود. این اوضاع به نداشتن تمرین و بازی‌های تدارکاتی کافی و در کنار آن استفاده نکردن به شکل خوب بازی می‌گردد. از سوی دیگر اگر ما از امید نتوانفکن در دفاع چپ یا راست هالیف دفاعی استفاده می‌کردیم شرایط بهتری حاصل می‌شد. اجرای برنامه‌های تاکتیکی به زمان نیاز دارد و دو سه هفته تمرین و چند بازی تدارکاتی نمی‌توان از بازیکن و مربی انتظار نتیجه لازم را داشت.

تیم امید این بار هم از حیث بازیکنان بد نبود اما چرا موفقیتی حاصل نشد؟ ما برای تیم امید در فاصله چند ماه، سه مربی‌مان را تغییر دادیم؛ نکته‌ای که نشان می‌دهد ما در این تیم دچار سردرگمی و بلاتکلیفی بودیم و هیچ نشانی نتوانستیم تصمیم درستی برای تیممان بگیریم.

حمید استیلی بعد از اینکه بیعی گل چند بازی در تدارکات تیم امید نتوانست تصمیم درستی برای رفتن یک تیم به المپیک باشد. مارادونا بهترین بازیکن جهان جدا از تمرینات تیمی و اختصاصی روزانه، روزی ۲۰ ضربه کاشته می‌زد و او با این سبک و تیم و به لحاظ افرادی خودش را آماده می‌کرد به همین دلیل ما نمی‌توانیم از بازیکنمان با دو سه هفته اردو و چند بازی تدارکاتی انتظار رفتن به المپیک را داشته باشیم.

حافظه تاریخی

مجتبی رفیعی

۸ سال پیش در چنین روزی تیتو یک روزنامه ایران ورزشی به برد پرسپولیس برابر مس سرچشمه اختصاص داشت اما خبر یک صفحه ۸ روزنامه مربوط به دوید یک ستاره آن سال‌های فوتبال جهان بود. یک تازه به لیگ آمریکا رفته بود و قراردادش را نیز با لس‌آنجلس گلکسی تمدید کرده بود. کاپیتان سابق تیم ملی انگلیس یک روز بعد از تأیید بازگشتش به انگلیس، استیونسون‌آرا از انگیزه‌هایش برای ماندن در انگلیس گفت: «تا به حال هرگز نشده بود که بعد از قهرمانی (در MLS) دوباره در این لیگ بازی کنیم. می‌خواهم این حس را هم تجربه کنم و ببینم بازی در MLS به عنوان قهرمان چه مزایای دارد. علاوه بر این کار ما هنوز تمام نشده است. یک قهرمانی برای من کم است. من بیشتر از اینها می‌خواهم.»

فدراسیون فوتبال انگلیس را در این روزها به همراه منچستر یونایتد تجربه کرده و در اسپانیا هم با رئال مادرید به این افتخار دست پیدا کرده بود، در حالی به خاطر خانواده‌اش قید بازی در اروپا را زد که تا پای امضا کردن قراردادش با پاری‌سن‌ژرمن هم رفت. در این سیستم رو به شکست فرزندان یکم به دارد. حمید استیلی در این میان هم قربانی است و هم مقصر. او قربانی است چرا که عامل حذف تیمی شده که از پیش توسط فدراسیون خلع سلاح شده بود و تکلیفش مشخص بود. او مقصر است چرا که مدت‌ها در این سیستم رو به شکست فعالیت کرد و برای آن تصمیم‌گیری کرد و نهایتاً خودش روی نمکتش نشست.

راستی پیدا کردن یک نقطه امیدوار از این جریان هم سخت است ولی حتی اگر کورسوی امید به بهبود این سیستم در فوتبال ایران باشد آیا می‌توان امیدوار بود از میان این شکست‌ها یک تصمیم درست درباره فوتبال ایران گرفته شود؟ یا با بسته شدن پرونده تیم امید می‌شود امیدوار بود که سایر تیم‌های رده پایه ایران وضعیت بهتری پیدا کنند و آینده امیدوار کننده‌ای داشته باشند؟

تصمیم نه‌ای‌ام را بگیرم.»

حذف پیش از آغاز

سامان موحدراد

سرنجام شد آنچه شد. چیزی که خیلی‌ها انتظارش را می‌کشیدند و از ماه‌ها قبل وقوعش را هشدار داده بودند به وقوع پیوست. تیم امید ایران با یک حذف دیگر در مسیر انتخابی المپیک و با احتمال حذف این رقابت‌ها از این مسابقات در دوره‌های بعدی مسابقات المپیک به یک رکورد ابدی دست یافت. رکوردی که دیگر هیچ‌گاه نمی‌توان به آن بوشن برد و آن را شکست.

تقریباً برای هر دنبال‌کننده معمولی فوتبال ایران هم مثل روز مشخص بود که تیم امید در این رقابت‌ها راه به جایی نمی‌برد. این تیم سال‌ها با مدیریت ویژه‌تری در فدراسیون فوتبال واردان ملی تیم تنها برای روشن نگه داشتن اندک مشله امید در دل‌هایشان در این روزها این مسأله را بیان نمی‌کردند و گرنه خیلی پیش‌تر از اینها از مجموعه اتفاقاتی که در آن تیم رخ داده بود، معلوم بود که سرنجام کار چیست.

نگاهی به ترکیب سه مربی قبلی تیم ملی به خوبی نشان می‌دهد که هیچ فلسفه‌ای بر عملکرد این تیم و هدایتش حاکم نیست. ترکیب استیلی و کرانچار در تیم ملی امید، بعدش انتخاب عجیب و غریب فرهاد مجیدی در این تیم و سرنجام یک انتخاب بسیار عجیب‌تر و نشکستن حمید استیلی روی مجیدی انتخاب بد بود. علاوه بر این کار ما هنوز تمام نشده است. یک قهرمانی برای من کم است. من بیشتر از اینها می‌خواهم.»

فدراسیون فوتبال انگلیس را در این روزها به همراه منچستر یونایتد تجربه کرده و در اسپانیا هم با رئال مادرید به این افتخار دست پیدا کرده بود، در حالی به خاطر خانواده‌اش قید بازی در اروپا را زد که تا پای امضا کردن قراردادش با پاری‌سن‌ژرمن هم رفت. در این سیستم رو به شکست فرزندان یکم به دارد. حمید استیلی در این میان هم قربانی است و هم مقصر. او قربانی است چرا که عامل حذف تیمی شده که از پیش توسط فدراسیون خلع سلاح شده بود و تکلیفش مشخص بود. او مقصر است چرا که مدت‌ها در این سیستم رو به شکست فعالیت کرد و برای آن تصمیم‌گیری کرد و نهایتاً خودش روی نمکتش نشست.

راستی پیدا کردن یک نقطه امیدوار از این جریان هم سخت است ولی حتی اگر کورسوی امید به بهبود این سیستم در فوتبال ایران باشد آیا می‌توان امیدوار بود از میان این شکست‌ها یک تصمیم درست درباره فوتبال ایران گرفته شود؟ یا با بسته شدن پرونده تیم امید می‌شود امیدوار بود که سایر تیم‌های رده پایه ایران وضعیت بهتری پیدا کنند و آینده امیدوار کننده‌ای داشته باشند؟

تصمیم نه‌ای‌ام را بگیرم.»

